

5

ORATIO
FVLVII FVLVII
I. C. ROMANI
HABITA

*AD ILLUSTRIS. ET REVEREND.
D. D. Paulum S. R. E. Presbyter Card. Sfondra-
tum Die XXV. Ianuarij M. D. XCI. quo
adeptus fuit possessionem Tituli Ec-
clesia Archipresbyteralis S. Ca-
cilia Regionis Translyb.*

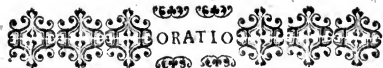
R O M A E,
*Ex Typographia Vincentij Accolti, in Burgo.
M. D. LXXXXI.*

QUINTO
TITULO
IMPERII
AD PAVLVM SFONDRATVM
S. R. E. CARD. AMPLISS.

Quo die possessionem Tit. S. Caeciliae accepit.

IVLIVS ROSCIVS HORTIVS

*Ingrederè hic Titulus patruì tibi redditur Heros
SFONDRATE, immensi qui regit Orbis onus.
Illius Augusti Reges gratantur honori,
Et plausu exultans vndique Roma fauet.
Videri hic postquam felices Nestoris annos
Ad sua pro titulo scepra verenda vocet.*

FVLVII FVLVII IC.
ROMANI HABITA.

*AD ILLUSTRISS. ET REVEREND.
D. D. Paulum S. R. E. Presbyter Card. Sfondratum die XXV. Ianuarij M. D. XCI.
quo adaptus fuit possessionem Tinsuli Ecclesia Archipresbyteralis S. Cæciliae Regionis Translyb.*

I fieri natura posset, vt ad res inanimas, cum honore afficiuntur, sensus accederet, ipsæq. perciperent lætitiæ voluptatem; vetustissimum hoc & nobilissimum Templum, quod ingressus es hodierna die Cardinalis Illustrissime, occurrisset ipsum tibi, vt gratularetur, videlicet & gratias ageret Amplitudini tuæ. Neq. id immerito. Et si enim antea multis ac magnis affectum est ornamentis, hodiernū tamen eo iucundius esse intelligit, quo recentius est. vt ad dulcem præteritorum memoriā præsentis huius quo superiora augeantur veluti cumulus accessisse videatur. Est quidem ipsum siue tempus illud cogitatione comprehendamus, quo DEO immortalī additum & consecratum est antiquissimum; siue eorum, qui addixerunt consecraruntq. authoritatem & santimoniam augustissimum,

simum, siue diuinorum thesaurorum, idest Sanctarum reliquiarum, quas sinu gremioq. complectitur, opes ac dignitatem opulentissimam, siue deniq. sacrorum antistitum, quorum studio ac vocabulo insignitum est pietatē religiosissimum; sed hæc omnia in optatissimo aduentu tuo noua quasi luce conspersa lætiora esse, & illustriora conspici videntur, eo prorsus modo, quo sol si in plenam gemmarum domum radios intulerit non nouum quidē splendorem affert illis, quem proprium habent, sed efficit, vt appareat. Mille tercentum & sexaginta anni, atq. eo amplius effluxere, ex quo in hoc Templo, quod ab Urbano primo Pontifice Sanctissimo constructum est verus ac iustus salutis nostræ auctori cultus habitus est. Hic Cæcilia è nobilissima Romanorum stirpe nobilitatē generis fuso pro CHRISTO sanguine fecit illustriorem; Hic præter eximia Sanctorum pignora quæ ex vna domo fuere Cæciliæ, Valeriani, Tiburtij, Maximi, & summorum deinde Pont. Urbani, & Lucij, nongentorum etiam Martyrū corpōra requiescunt; Quæ cum diū latuissent de mū in Prætestati Coemeterio ad viam Appiam, vbi iam cōdita fuerant non sine diuino instinctu reperta Paschalis primi auctoritate viri non minus sanctitate & innocentia, quàm Pontificia dignitate Maximi in hunc sanctissimum locum, hoc est in pristinam Cæciliæ ædem, ab eo primum, in hanc, quam videmus, formam, auctam, & restitutam religiosissime translata sunt. Præfuerunt autem huic Templo viri semper tum nominis celebritate ac morum integritate, tum fidei constantia, ac religione præstantissimi, e quibus quantū consequi possumus replicatione superiorum temporum septem ad illud fastigiū euecti sunt, supra quod in terris ascendi non potest; vt vel ex hoc intelligi facile possit, quam DEO gratum acceptumq. fuerit obsequium eorum, qui cum huic Templo præessent in Sanctissimæ huius Virginis aliorumq. quos

quos commemoravi Sanctorum Martyrum cultu & veneratione plurimum curæ studiiq. impenderunt, quod ij tanquam parte bene administrata breui ad totius Ecclesiæ regimen virtuti eorum fideiq. concreditum, eiusdem Virginis vt credendum est, & Martyrum intercessione assumpti sunt; vt iis potissimum conuenire videatur illud Euangelicum, Euge serue bone, & fidelis quia in pauca fuisti fidelis supra multa te constituam, hoc est supra totius Orbis Imperium, quo tandem perfunctus intra in gaudium Domini tui. Testis est huius rei Bonifacius secundus, Stephanus tertius, Victor tertius, & quartus Martinus item quartus, Innocentius Octauus, ac postremum Gregorius quartusdecimus patruus tuus, is, in quo Pont. renunciano manifesta vis diuini spiritus apparuit, cum nõ coactis suffragiis, aut emedicatis, sed oblati spõte ita celeriter impositus est orbis terræ gubernationi, vt DEI voluntatem mortales agnouerint ex subita suffragantiũ conspiratione; Et alia quidem omnia cogitabat ipse, qui totum se dederat contemplationi rerum diuinarum, à quibus abstrahi se æquo animo pati non posset; sed publica utilitas fuit priuatæ voluptati anteposenda vt si hoc dicere liceat species quadam Martyrij, quam pro fratrum salute cupiebat Paulus in eo expressa esse videatur, sed adierit ipsi quoq. vt olim Cæcilie cælestis Angelus, qui faciem eius menti præferet in tantis tenebris Christianæ Reipublicæ, cumq. inuictum inuiolatumq. seruabit. Nec minimum oneris tuo leuabitur auxilio Card. Illustrissime qui aderis patruo & consiliorum conscio, & focus laborum; neq. enim tibi delata est ista dignitas tantũ propter necessitudinẽ generis; sed multo magis ppter magnitudinem eius, qua ætatem semper superasti præstanciamq. virtutis. Et certe nemo est, qui in te, non admiretur cum virili excelsitate animi prudentiam senilem. Ad ista tua ornamenta accedit titulus Cæciliani hu
ius

ius Templi, nec deerit ad res, quas moliris, & molieris in posterum in Orbe Terrarum illustre præsidium a suffragio Sanctorum, quorum reliquæ hic depositæ supremæ diem expectant. Quin illæ quoq. Virgines DEO Sacræ, quarum præcationibus diurnis nocturnisq. hæc ipsa ædes assidue perfonat, illud a suo sponso per Cæciliam matrem impetrabunt, vt mittatur tibi auxilium de sancto, quo lōgam, & placidam senectutem patruī tui Pont. Opt. Max. adiuues collaborando, vt scilicet grex Christianus in pace, & tranquillitate securus viuat, vt deniq. quemadmodum tu sacrosancti huius Templi titulum, ac nomen induisti; ita etiam ipsum, sacratumq. hoc Virginum cœnobium amplitudinis tuæ titulo patrocinioq. lætetur.

LAUS DEO.

IVLII ROSCII HORTINI
C A R M I N A

AFFIXA IN TEMPLO S. CÆCILIAE
XXV. IAN. CIO IO XCI.

*Quo die Paulus Sfondratus Gregorij XIII. Fr. Fil.
possessionem eius Tituli accepit.*

Personantibus Organis B. Cæcilia vni Deo in
contemplatione decantat.

*Cæcilia aethereo resonabat carmina Regi,
Qualia nec Phœbus, Musa nec vlla canit.
Nos quoq. virgineos cantus comitemur ouantes,
Et Christi laudes concinnisse iuuet.
Virginis inuicta præclara exempla secuti
Præmia Virginea digna feremus ope.*

Angelus è-cælo delapsus coronas donat
Cæciliæ, & Valeriano.

*Florea qua calo legerunt ferta volantes
Spirat vbi aethereum semper odore nemus
Hæc sponsa, sponsiq. pios cinxere capillos
Cælesti merito præmia digna fide.
Ecquis Olympiacas ausit iactare coronas,
Aut Roma his lauros æquiparare tuas?*

In bal-

In balneum iniecta Cæcilia die, ac nocte perfo-
uerans ab igne illæsa euadit.

*Aere sub ingenti succenditur ignis, & ardet,
Nec tamen immeritam lædere flamma potest.
Aesuet ille licet, cedit nisi iusseris ipsa,
Arbitra tu vita sola necisq. tua.
Quantum Virgo potest: furioso vna imperat igni,
Seuius & si quid igne nocere potest.*

Ab igne illæsa triumphat B. Cæcilia.

*Exardet Virgo duplici face: barbarus inde
Dat tortor flammæ, hinc pius vrit Amor.
T tormenta hæc inter seui monumenta doloris
Virgineo quantum pectore robur erat?
Subde Tyranne faces, non igne extinguitur ignis,
Quo magis ipse furit, hoc magis ardet Amor.*

F I N I S.

